

## Một Cánh Thư Không Dán Tem

Tin thời tiết: chiều nay mưa, em ạ!  
Gió đặng Đông đang thổi mạnh về Tây.  
San José, nhìn đâu cũng thấy mây,  
Mây có lẽ đã rơi rồi trên đó...

Em biết chứ, đó là nơi anh nhớ,  
Những đường đi, những hàng phong...phong sương.  
Áo lụa em bay như mưa ngoài đường,  
Anh chết lặng: nhớ Sài Gòn chi lạ!

Sài Gòn mình nhiều con đường rợp lá,  
Đường Nguyễn Du, Hồng Thập Tự, Pasteur...  
Con đường nào anh nhớ cũng nên thơ,  
Em, anh nhớ em đến nỗi mờ con mắt!

Ba mươi ba năm rồi, anh xa...là có thật  
Nhiều đường xưa nghe nói rộng hơn nhiều  
Cây me nào ít nhất một người yêu  
Yêu thương nó...và yêu hồn Cha mẹ Đất...

Yêu, hai chữ thôi, đơn sơ: Tổ Quốc  
Buồn, một chữ thôi: Buồn buồn buồn...  
Em nhắm mắt nha cho anh đặt nụ hôn,  
Mai mốt nở biết đâu: Hoa Hường Trắng!

Hoa Hường Trắng ở San José...là nắng  
Chiều nay mưa không biết sẽ ra sao?

\*

Anh ra sân khép lại cánh cổng rào  
Có con bướm trắng đậu trên hoa vàng em ạ!  
Lát nữa mưa, ai che giùm nó, há?  
Phấn bướm bay vàng như phấn thông không?

*Đà Lạt ơi tôi cũng nhớ, thật lòng!  
Không biết cây sầu đông có nhớ tôi không nhỉ?  
Có bao giờ lá nó bay tới Mỹ  
Đậu xuống bàn tay tôi...chiều nay mưa...mưa!*

**Trần Văn Lệ**